

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného **P. P. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 1. decembra 2011 v Bratislave sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 27. novembra 2011, sp. zn. Tp 91/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 27. novembra 2011, sp. zn. Tp 91/2011, rozhodol podľa § 72 ods. 3 Tr. por. o nevzatí obvineného P. P. do väzby a zároveň ho prepustil zo zadržania na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Uviedol, že u obvineného podľa jeho názoru existujú dôvody tzv. kolúznej a preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. nakoľko sa voči nemu vedie trestné stíhanie spolu s ďalšími obvinenými pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a za iné rozsiahle obzvlášť závažné zločiny súvisiace s podvodne získanými úvermi a následnou legalizáciou získaných finančných prostriedkov prostredníctvom nastrčených fiktívnych osôb. Prokurátor vylovil názor, že obvinený bude mariť ďalší priebeh vyšetrovania tým, že by sa mohol dohovárať na ďalších výpovediach a mariť tak objasňovanie skutočností

závažných pre trestné stíhanie. Zo samotnej výpovede obvineného P. P., ako aj svedkov, vyplýva, že mali byť ovplyvňované osoby, ktoré sa vedia vyjadriť k páchanej trestnej činnosti, najmä pracovníci banky, a to rôznymi formami od ponuky odmeny až po zastráňovanie hrozbou násilia. Dôvody preventívnej väzby videl prokurátor v tom, že jedným zo zdrojov obživy obvineného je príjem z trestnej činnosti, čím je daná reálna obava a predpoklad, že v prípade ponechania na slobode by v trestnej činnosti mohol pokračovať. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vzal obvineného P. P. do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Obhajkyňa obvineného v záverečnom návrhu uviedla, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne, lebo neboli preukázané žiadne okolnosti odôvodňujúce väzbu obvineného. Poukazovala najmä na výpoveď obvineného z 24. novembra 2011, kedy on sám dobrovoľne sa dostavil zo zahraničia k výsluchu. Poukázala tiež na to, že trestné stíhanie v inej veci vedené proti obvinenému bude pravdepodobne zastavené, o čom svedčí aj skutočnosť, že tento bol prepustený z väzby a prokurátor proti tomu sťažnosť nepodal. Obvinený teda navrhol uznesenie Špecializovaného trestného súdu potvrdiť.

Obvinený P. P. v záverečnom návrhu uviedol, že sa stará o tri maloleté deti, musí tvrdo pracovať, aby zabezpečil ich výživu. Keď mu bolo oznámené, že ho hľadá polícia, z Francúzska sa pomocou iných kamionistov urýchlene vrátil domov a dobrovoľne sa podrobil výsluchu. Vyhlásil, že sa nebude vyhybať žiadnemu úkonu trestného stíhania a na všetky predvolania sa dostaví.

Na základe podanej sťažnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť, a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., z obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmov z trestnej činnosti z časti dokonaného a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. b/ a § 141 písm. a/ Tr. zák.)

a taktiež zo zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3, ods. 5, ods. 6, ods. 7 Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. b/ a § 141 písm. a/ Tr. zák.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS:PPZ-133/BOK-Z-2008 dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne, skutky boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal aj spolu s ďalšími obvinenými osobami. Najvyšší súd si v tejto súvislosti osvojuje závery súdu prvého stupňa a v ďalšom len na ne odkazuje.

Rozhodnutie o vine či nevine obvineného však bude predmetom ďalšieho dokazovania v prebiehajúcom trestnom konaní, pričom orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech.

Pokiaľ sa okrem podozrenia, ako jedného z predpokladov vzatia obvineného do väzby, nepreukáže aj ďalšia materiálna podmienka, teda že by konkrétne skutočnosti nasvedčovali tomu, že by obvinený mohol naplniť niektorý zákonom predpokladaný dôvod väzby, neprichádza do úvahy vzatie obvineného do nej. V tejto súvislosti si Najvyšší súd Slovenskej republiky osvojuje závery uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. Tp 91/2011, zo dňa 27. novembra 2011.

Výklad pojmu „konkrétna skutočnosť“ je vecou súdu, ktorý na základe skutkových okolností a dôkaznej situácie v konkrétnej trestnej veci posúdi, či vzatie obvineného do väzby je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel nemožno dosiahnuť inak. V posudzovanej veci neboli zistené skutočnosti odôvodňujúce podozrenie, že by obvinený ovplyvňoval spoluobvinených, resp. svedkov alebo by svojím pobytom na slobode inak maril prebiehajúce vyšetrovanie v predmetnej trestnej veci.

Rovnako nebola preukázaná ani hrozba, že by obvinený mohol pokračovať v trestnej činnosti odôvodňujúca dôvod väzby uvedený v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V tejto

súvislosti sťažnostný súd poukazuje na rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu, ktorého závery si osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky teda nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 1. decembra 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová